

OKRESNÁ PROKURATÚRA REVÚCA
ul. J. Kordoša 1370/1A, 050 01 Revúca

Číslo: 2 Pv 137/23/6608-22
EEČ: 2-48-239-2024

Revúca 27.06.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: , XXXXX
adresa na doručovanie písomností: XXXXX
povolanie: študent
väzba: nie
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

13. februára 2023 v čase okolo 21.00 h, na chodbe Reedukačného centra na ulici Mierovej č. 68/137 v meste XXXXX, v okrese Revúca, po predchádzajúcom slovnom konflikte, udrel päťou pravej ruky do tváre v oblasti brady vychovávateľa reedukačného centra XXXXX, XXXXX, ktorý v dôsledku úderu spadol chrbtom na zem, pričom si hlavu udrel o dlážku, kde v útoku voči nemu pokračoval a dvakrát ho kopol do oblasti brucha, čím mu spôsobil ľahký otras mozgu s pomliaždením temeno záhlavnej oblasti vpravo s hematómom, zlomeninu dolného článku palca pravej ruky bez posunu, podvrtnutie a pomliaždenie ľavého kolena v teréne pokročilej gonartrózy a povrchové pomliaždenie hrudníka bez vonkajších známkov traumy, s dobou liečenia a práceneschopnosti najťažšieho z nich (zlomenina dolného článku palca pravej ruky bez posunu) v trvaní 5 (piatich) týždňov, počas ktorých po dobu 4 (štyroch) týždňov

mal výrazne obmedzenú úchopovú schopnosť pravej ruky a zároveň mu spôsobil aj škodu na zdraví vo výške 2.348,- €,

Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici (ďalej len „policajt“) ČVS:KRP-57/1-VYS-BB-2023 zo 17. októbra 2023 bolo vznesené obvinenie XXXXX za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že 13. februára 2023 v čase okolo 21.00 h, na chodbe Reedukačného centra na ulici Mierovej č. 68/137 v meste XXXXX, v okrese Revúca, po predchádzajúcom slovnom konflikte, udril päťou pravej ruky do tváre v oblasti brady vychovávateľa reedukačného centra XXXXX, XXXXX, ktorý v dôsledku úderu spadol chrbtom na zem, pričom si hlavu udril o dlážku, kde v útoku voči nemu pokračoval a dvakrát ho kopol do oblasti brucha, čím mu spôsobil ľahký otras mozgu s pomliaždením temeno-záhlavnej oblasti vpravo s hematómom, zlomeninu dolného článku palca pravej ruky bez posunu, podvrtnutie a pomliaždenie ľavého kolena s roztrhnutím vnútorného menisku v teréne pokročilej gonartrózy a povrchové pomliaždenie hrudníka bez vonkajších známkov traumy, s dobou liečenia a práceneschopnosti ustálenej predbežne na 3 (tri) mesiace a s obmedzením v obvyklom spôsobe života pomerne závažným spôsobom 2 (dva) mesiace.

Vo veci bolo následne vykonané skrátené vyšetrovanie a to výsluchom obvineného, výsluchom poškodených XXXXX XXXXX (poverenej zastupovaním Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava), XXXXX (poverenej zastupovaním Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. pobočka Banská Bystrica), XXXXX (poverenej zamestnankyne Reedukačného centra v Tornali) a svedkov maloletých XXXXX, XXXXX, XXXXX, svedka XXXXX, vyšetrením duševného stavu obvineného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, zabezpečením lekárskeho správ o zraneniach, ktoré utrpel poškodený XXXXX, znaleckým skúmaním zranení poškodeného XXXXX znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia.

Z výsluchov obvineného, poškodeného XXXXX a svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX vyplynuli také zistenia, že obvinený skutočne napadol poškodeného XXXXX 13. februára 2023 v čase okolo 21.00 h, na chodbe reedukačného centra, kde tento vykonával nočnú strážnu službu tam umiestnených maloletých a to úderom päťou pravej ruky do tváre v oblasti brady. Tento následne v dôsledku úderu spadol chrbtom na zem, pričom si hlavu udril o dlážku a obvinený ho na zemi ešte dvakrát kopol do oblasti brucha. Priebeh skutkového deja, ktorý sa obvinenému kládol za vinu nebol pochybný (iný vo veci vykonaný dôkaz nespochyboval takýto priebeh).

Poškodenému XXXXX boli v dôsledku toho útoku spôsobené zranenia výlučne v dôsledku pádu na zem po údere päťou - ľahký otras mozgu s pomliaždením temeno záhlavnej oblasti vpravo s hematómom, zlomenina dolného článku palca

pravej ruky bez posunu a podvrtnutie a pomliaždenie ľavého kolena v teréne pokročilej gonartrózy. Poškodenému bolo v dôsledku dvojnásobného kopnutia do oblasti brucha spôsobená aj povrchové pomliaždenie hrudníka bez vonkajších známk trauma. V dôsledku úderu päťou zo strany obvineného nedošlo k vzniku žiadneho zranenia (toto nebolo vôbec oznámené poškodeným, či objektívne zadokumentované). Tieto závery vyplynuli zo znaleckého posúdenia znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Tento mal k dispozícii pri znaleckom skúmaní, ktoré vykonal k 17. decembru 2023 všetky lekárske správy týkajúce sa poškodeného, ktoré mali súvis so skutkom, ktorý sa udial 13. februára 2023 (teda od 13. februára 2023 do 26. septembra 2023). Najzávažnejšie zo zranení, ktoré utrpel poškodený XXXXX v súvislosti s útokom obvineného bola zlomenina dolného článku palca pravej ruky bez posunu, so stanovenou s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 (piatich) týždňov. Čo sa týka reálneho obmedzenia v obvyklom spôsobe života, uvedené zranenie po dobu 4 (štyroch) týždňov výrazne obmedzilo úchopovú schopnosť pravej ruky poškodeného. Ostatné zranenia poškodeného v obvyklom spôsobe života neobmedzovali. Znalec zároveň stanovil, že z doloženej dokumentácie týkajúcej sa ortopedickej intervencie a následného doliečenia do úvahy prichádzajúceho roztrhnutia menisku u poškodeného nevyplývajú žiadne objektívne traumatické zmeny na menisku, ktoré by mohli mať súvis s útokom obvineného. Traumatický pôvod poškodenia menisku podľa znalca nemožno jednoznačne ustáliť. Samotné úrazové zmeny spôsobené podvrtnutím kolena pri páde by inak neboli nijako závažné a zjavné, ak mal poškodený v čase úrazového deja zdravé koleno. Znalec uzatvoril, že obvinený spôsobil s vysokou pravdepodobnosťou len podvrtnutie kolena, hoci celkom nevytlúčil ani poškodenie vnútorného menisku v teréne mnohých predchádzajúcich poškodení.

Vyššie uvedené závery som právne posudzoval v zmysle § 8 Trestného zákona, podľa ktorého je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Do úvahy prichádzalo posudzovanie konania obvineného podľa ustanovení Trestného zákona o ublížení na zdraví jednak v jeho úmyselnej forme (§ 155 a § 156 Trestného zákona) a jednak v jeho nedbanlivostnej forme (§ 157 a § 158 Trestného zákona). Pre rozlíšenie, ktorého konkrétneho trestného činu sa mohol obvinený dopustiť bolo potrebné zistiť jednak formu zavinenia (úmyselnú, či nedbanlivostnú) a jednak následok, ktorý vyplynul z jeho konania (ublíženie na zdraví alebo ťažká ujma na zdraví).

Podľa § 15 písmeno a a písmeno b Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 16 písmeno a a písmeno b Trestného zákona, trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona sa ublížením na zdraví rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia, ale len také poškodenie zdravia, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Sťažením obvyklého spôsobu života poškodeného nie iba na krátky čas sa rozumie obdobie trvania sťaženia po dobu aspoň siedmich kalendárnych dní. Jedným z kritérií (aj keď nie jediným a rozhodujúcim) je aj následná pracovná neschopnosť poškodeného.

Podľa § 123 odsek 3 a odsek 4 Trestného zákona sa ťažkou ujmom na zdraví rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je a) zmrzačenie, b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, c) ochromenie údu, d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva, e) poškodenie dôležitého orgánu, f) zohyzdenie, g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu, h) mučivé útrapy, alebo i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely Trestného zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V prípade poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas sa musí nevyhnutne jednať o vážnu poruchu zdravia, či vážne ochorenie, ktoré sa svojou podstatou približuje jednej z porúch, či ochorení uvedených v písmenách a) až h) odseku 3 tohto ustanovenia, musí si nevyhnutne objektívne vyžadovať liečenie po dobu najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní (teda postupné zbavovanie sa organizmu nežiaducich javov a nadobúdanie normálneho stavu zdravia terapeutickými metódami lege artis, či prirodzeným spôsobom), spravidla si vyžaduje aj práceneschopnosť (teda neschopnosť v dôsledku tohto zranenia vykonávať bežnú pracovnú činnosť, ktorú poškodený vykonáva za účelom svojej obživy), pričom táto nie je nevyhnutnou podmienkou kvalifikácie a nakoniec počas minimálnej doby liečenia štyridsaťdva kalendárnych dní bol v dôsledku poškodenia zdravia závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodeného (poškodený sa musí zdržiavať v nemocnici, nemôže sa poriadne hýbať, nemôže vykonávať bežnú obvyklú činnosť bez toho, aby pri nej pociťoval veľmi výrazné obmedzenia – napríklad výrazné bolesti a podobne).

Predpokladom k tomu, aby osoba bola trestne zodpovedná z toho, že inému úmyselne spôsobila ublíženie na zdraví, prípadne ťažkú ujmu na zdraví je zistenie zámeru (minimálne uzrozenia) u páchatela v tom, že chcela svojím konaním, prípadne, že vedela, že inému musí byť jeho konaním (hoci to nechce) spôsobené ublíženie na zdraví, prípadne ťažká ujma na zdraví.

Obvinený sa v danej veci, vzhľadom na povahu svojho konania (jeden útok päťou do brady poškodeného a následne dvojité kopnutie do brucha), jeho intenzitu (útok päťou nemohol byť intenzívny, nakoľko nespôsobil na tele poškodeného žiadne viditeľné zranenie a kopnutia do oblasti spôsobili iba nepodstatné povrchové pomliaždenie hrudníka bez vonkajších známkov traumy) a smerovanie útokov (nie do miest, kde sa v dôsledku útokov prejavili poranenia) nemohol dopustiť úmyselného ublíženia na zdraví, resp. ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 155 a § 156 Trestného zákona a podľa intenzity útokov ani v štádiu ich pokusu podľa § 14 odsek 1

Trestného zákona, keďže jeho útoky objektívne nemohli na tele poškodeného vyvolať následky, ktoré by bolo možné posudzovať, čo i len ako ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného zákona (už vôbec nie ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 odsek 3 a odsek 4 Trestného zákona).

V danej veci však v dôsledku úderu päťou do tváre poškodeného došlo k pádu poškodeného, pri ktorom vznikli zranenia – ľahký otras mozgu s pomliaždením temeno záhlavnej oblasti vpravo s hematómom, zlomenina dolného článku palca pravej ruky bez posunu a podvrtnutie a pomliaždenie ľavého kolena v teréne pokročilej gonartrózy. Tieto zranenia obvinený jednoznačne spôsobil (zapríčinil ich vznik), za tieto aj musí niesť zodpovednosť, avšak z hľadiska formy zavinenia sa ich nedopustil zámerne (chcene, či minimálne s uzrozumením, že tieto zranenia musia nevyhnutne vzniknúť pri forme útokov, ktoré spôsobil), ale z nedbanlivosti.

Skutok, ktorý sa kladie obvinenému za vinu tak bolo možné pre absenciu úmyselnej formy zavinenia právne kvalifikovať iba ako nedbanlivostné ublíženie na zdraví iného (v zmysle § 157 Trestného zákona, prípadne podľa § 158 Trestného zákona).

Kvalifikácia v zmysle § 158 Trestného zákona do úvahy v danej veci neprichádza, nakoľko obvinený, pri svojom konaní, ktoré malo za následok vznik zranení poškodenému XXXXX neporušil žiadnu dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona, nakoľko v danom prípade tieto povinnosti ani neexistujú. Kvalifikácia v zmysle § 157 Trestného zákona však vyžaduje, aby vznikol následok vo forme ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 odsek 3 a odsek 4 Trestného zákona. Poškodenému XXXXX však bolo konaním obvineného spôsobené iba ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného zákona a nie ťažká ujma na zdraví v zmysle § 123 odsek 3 a ods. 4 Trestného zákona, keďže nedošlo u neho k následku v jednej z vymenovaných foriem vážnej poruchy zdravia, či vážneho ochorenia a ani k spôsobeniu poruchy zdravia trvajúcej po dlhší čas. Najzávažnejšie zo zranení, ktoré mu boli spôsobené – zlomenina dolného článku palca pravej ruky bez posunu síce vyžadovala lekárske ošetrenie, avšak znalcom bola stanovená doba liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 (piatich) týždňov, s tým, že k obmedzeniu v obvyklom spôsobe života poškodeného došlo iba po dobu 4 (štyroch) týždňov.

Nemožno sa nevysporiadať ani s tým, prečo nie je možné obvinenému pričítať všetky následky, ktoré na zdraví poškodeného XXXXX objektívne nastali a to hlavne roztrhnutie menisku. Toto zranenie totiž výrazne obmedzilo (aj závažným spôsobom) obvyklý život poškodeného, ktorý podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie bol dlhodobo práceneschopný (viac ako 6 mesiacov), bol u neho potrebný aj operačný zákrok s následnou rehabilitáciou, trpel výraznejšími bolesťami kolena, chodil za pomoci dvoch bariel, musel zmeniť bývanie a bol aj odkázaný na pomoc inej osoby (dcéry). Podľa záverov znalca nebolo možné traumatický pôvod poškodenia menisku (jeho roztrhnutie) jednoznačne ustáliť. Znalec jednoznačne nevyлúčil poškodenie vnútorného menisku v teréne mnohých predchádzajúcich poškodení v dôsledku úrazového deja, ktorý vykonal obvinený, ale hlavne vylúčil to, že konanie obvineného bolo hlavnou a nosnou príčinou vzniku tohto zranenia. Pri takomto skutkovom závere som bol povinný postupovať v zmysle zásad o prezumpcii nevinu a v pochybnostiach v prospech obvineného a preto som nemohol pričítať obvinenému zavinenie (hoci aj nedbanlivostné) k vzniku tohto následku na zdraví poškodeného.

Je preto zrejmé, že obvinený sa v dôsledku svojho konania nedopustil žiadneho z vyššie uvádzaných trestných činov a do úvahy neprichádza ani kvalifikácia jeho konania v zmysle iných trestných činov vymenovaných v Trestnom zákone.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Aj keď sa obvinený nedopustil trestného činu, dopustil sa konania, ktoré je v spoločnosti nežiaduce a mohlo by byť prejednané ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (možné nedbanlivostné ublíženie na zdraví podľa odseku 1 písmeno b tohto ustanovenia). Na prejednanie toho priestupku je však príslušný Okresný úrad v Rimavskej Sobote, odbor všeobecnej vnútornej správy v Rimavskej Sobote. Preto pri zistení, že skutok by mohol byť priestupkom, rozhodol som o postúpení trestnej veci obvineného vecne a miestne príslušnému orgánu verejnej správy.

O nárokoch poškodených, ktoré boli počas trestného konania uplatnené nebolo možné vzhľadom na povahu tohto rozhodnutia rozhodnúť. Svoje nároky si môžu uplatňovať v ďalšom konaní, pred orgánom oprávneným prejednávať priestupky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Daniel Prč
prokurátor